776/07

Den 9. juli 2007 blev i sag nr. 70.446:

xxxxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Forsikringsselskabet
Vendsyssel G/S
Brinck Seidelins Gade 6 - 8
9800 Hjørring

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikringsselskabet Vendsyssel G/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klagerens ryglidelse ikke skyldes ulykkestilfældet.

Klageren har tillige ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka. Denne sag behandles i ankenævnskendelse nr. 70.447.

Det fremgår af sagen, at klageren den 14/1 2001 faldt på en flisegang på vej ind i et hus. Af skadestuejournal dateret 14/1 2001 fremgår:

"Pt. er faldet og har pådraget sig en lukseret højresidig patella".

I journaludskrift fra H. sygehus er angivet:

"13.11.01 REUMATOLOGISK AMBULATORIUM:
48-årig kvinde, som tidligere stort set har været rygrask. I januar måned faldt pt. og slog højre side. Pådrog sig patellaluksation og distorsion af højre ankel. Gik til optræning i ortopædkirurgisk regi. Blev afsluttet i februar måned. I slutningen af februar begyndte pt. at få ondt over lænden, når hun gik og stod. Frem til medio august havde hun ialt 6 lændehold. De første af få dages varighed, men efterhånden varede

det lidt længere. I slutningen af juli fik hun snurrende fornemmelse ned på forsiden af højre knæ og ned på skinnebenet, men det er atter aftaget. Smertemæssigt kom der yderligere forværring i forbindelse med campingtur i august måned.
Pt. har tidligere på året lært kyfoserende rygøvelser i liggende stilling og har også senere gået til massagebehandling hos fysioterapeut. Det har lindret noget på lændesmerterne.
Aktuelt er der smerter over lænden. Smerterne kan trække ud mod hoftebenskammene. Der er ingen trykaggravation. Der har ikke været egentlige sphinctersymptomer, men pt. har bemærket, at hun kan have enkelte urindryp i underbenklæderne, hvad hun ikke har haft tidligere. Tager indimellem Paracetamol for smerterne og en sjælden gang Dolol.
Der er ingen klager fra andre organsystemer. Har høfeber og nikkelallergi.
Pt. er uddannet faglærer, men har i en del år arbejdet som montrice på G.J.. Er sygemeldt den 11.08.01 på grund af rygsmerterne."
…
KONKLUSION:
48-årig tidligere rygrask kvinde, som faldt og slog højre side i januar i år. Pådrog sig patellaluksation og foddistorsion. Under optræningen lændesmerter, tendens til lændehold og kraftig forværring i august måned, men nu atter bedring. Der har været snurren ned på forsiden af højre crus, men dette er forsvundet.
Ved objektiv undersøgelse findes bevægeindskrænkning i lænd, ledsaget af lav lændesmerte. Nedsat sensibilitet på udsiden af højre crus og laterale fodrand samt positiv Trendelenburg på højre side. Der skønnes ikke at være aktuel rodpåvirkning, men fundene tyder på tidligere rodpåvirkning. Der er lidt kropsoverføring mod højre, denne rettes op uden større problemer. Pt. bevæger sig meget besværet.
Pt. har i 1997 fået foretaget røntgenundersøgelse af lænd. Denne var normal. Da tilstanden er i bedring, synes jeg ikke, der er grund til at gentage undersøgelsen.
Pt. orienteres om, at det hos 4 ud af 5 ikke er muligt at stille en eksakt diagnose ved rygbesvær. Det er dog sandsynligt, at hendes symptomer stammer fra en rift i en af lændeskiverne. Vi vil instruere hende i øvelser, som fremmer den naturlige heling."

Af erklæring dateret 31/3 2004 fra speciallæge i ortopædisk kirurgi P.L. fremgår bl.a.:

"**Aktuelle:**
Forsikrede faldt d. 14.01.2001 udendørs på en trappe og slog højre side af kroppen. Hun blev undersøgt på Skadestuen på H. Sygehus, hvor hun fik foretaget påpladssætning af ledskred svarende til højre knæskal (patellaluksation). Efterfølgende blev hun aflastet med en knæbandage i 5-6 uger.
Der blev endvidere givet fysioterapeutisk vejledt træning, som dog var vanskeliggjort af smerter fra anklen, idet hun ved samme ulykke også havde forvredet højre ankel. Efter 5 uger blev der foretaget røntgenundersøgelse, som viste en mindre afsprængning ved ydersiden af rullebenet (talus), som udtryk for ledbåndsskade.
Tilstanden faldt efterhånden til ro svarende til anklen. Der var fortsat visse gener fra knæet. Hun begyndte sit arbejde igen medio april 2001 i forbindelse med, at hun afsluttede fysioterapien.
I perioden herefter havde hun i alt 6 tilfælde med hold i ryggen, men fortsatte dog i sit arbejde af frygt for at miste dette.

D. 18.-19.08.2001 var hun på campingtur sammen med ægtefællen og fik meget kraftige smerter i lænden samt udstrålende smerter til højre ben samtidig med føleforstyrrelser ned i højre fod, og hun måtte lægge sig. Hun var hos egen læge d. 20.08.2001 og blev henvist til rheumatologisk afdeling, H. Sygehus, og ved samme lejlighed blev hun også sygemeldt.
Forsikrede blev set til forundersøgelse på rheumatologisk afdeling d. 13.11.2001, hvor man fandt bevægeindskrænkning i lænden ledsaget af lændesmerter samt føleforstyrrelser på ydersiden af højre underben og udvendige fodrand samt tegn til mulig tidligere påvirkning af nerveroden.
Da tilstanden på daværende tidspunkt var i bedring fandt man ikke grundlag for yderligere udredning. Hun blev instrueret i rygtræning og blev set nogle gange til opfølgende kontrol i rheumatologisk ambulatorium sideløbende med fysioterapeutisk træning. Tilstanden var noget vekslende, og indimellem var der tilbagefald af lænderygsmerterne. Ved seneste kontrol, hvor hun blev afsluttet, d. 20.06.2002, var der fortsat nogen bevægeindskrænkning i ryggen.
Der er senere, november 2002, udfærdiget speciallægeerklæring ved neurokirurg O.F., neurokirurgisk afdeling, Aa. Sygehus, hvor der blev fundet tegn til, at forsikrede havde haft en lavtsiddende højresidig diskusprolaps i lænderyggen, sandsynligvis mellem 4. og 5. lændehvirvel med tryk på 5. nerverod.
Der er ikke foretaget yderligere undersøgelser eller behandlinger siden, men forsikrede angiver, at tilstanden er forværret siden hen."

Klageren har ved sin advokat over for nævnet i klageskrivelse dateret 19/10 2006 anført:

"Jeg anmoder jer venligst om at vurdere nærværende sag idet ingen af min klients forsikringsselskaber (Forsikringsselskabet Vendsyssel, …) og (ALKA forsikring …) har vurderet at min klients gener, kan omfattes af de tegnede forsikringer. Jeg vedlægger korrespondance der har været i sagen og henleder i særdeleshed opmærksomheden på at der efter min overbevisning forelægger den fornødne årsagssammenhæng mellem min klients gener skyldes ulykken. Jeg henviser i det hele til det lægelige materiale der ligger i sagen. Min klient har samtidig indvilget i gerne at ville stille op til en ny speciallægeerklæring hvis selskaberne har måtte ønsket dette. Der er selskaberne afviselig som selskaberne henviser til deres praksis på området nemlig at klienten selv må betale gebyret for sagens forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen. Jeg mener ikke, selskaberne har håndteret denne sag korrekt og i henhold til god forsikringsskik. Tvivlen bør naturligvis komme forsikringstager til gode således at forsikringstager føler at sagen har været belyst og afgjort på det fornødne og tilstrækkelige grundlag. Jeg mener således, man kunne rekvirere yderlige speciallægemateriale hvis dette ville være nødvendigt, alternativt synes jeg selskaberne, eller et af disse, burde forlægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen uden omkostninger for min klient. Dette da der er løftet bevisbyrden for at min klients gener skyldes ulykken."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 27/11 2006 til nævnet anført:

"Ovennævnte anmeldte ulykkestilfælde d. 14.01.01, hvor hun faldt og beskadigede sit højre knæ og ankel, selskabets læge fastsatte hendes mén til <5%.

Efterfølgende d. 23.04.02 skriver forsikrede til os, og udvider anmeldelsen til også at omfatte ryglidelser, vi har efterfølgende afvist at der kan være årsagssammenhæng mellem ryglidelse og knæskade, da rygsmerterne først opstår 6 mdr. efter den aktuelle skade, og ud fra helbredsatt. og undersøgelse på reumatologisk ambulatorium d. 18.06.2004, fremgår det at der tidligere har været ryggener helt tilbage til 1997.

Under henvisning til ovennævnte må vi fastholde vor afgørelse."

Hertil har klagerens advokat i skrivelse af 25/2 2007 til nævnet anført:

"Det fremgår af speciallægeerklæringen udarbejdet af speciallæge P.L., at tilstanden er forværret og at det ikke kan udelukkes at ryggenerne er opstået som følge af knæskaden, der har betydet at min klient i en længere periode har belastet forkert.

Det er samtidig vigtigt at gøre opmærksom på, at min klient aldrig tidligere har haft rygproblemer i et omfang, der kan sidestilles med hendes nuværende meget belastende situation.
…
Jeg mener den afgørelse selskaberne har truffet er fejlbehæftet og at der er ført den fornødne dokumentation for at de gener min klient har i dag, kan henføres til ulykken. Hvis selskaberne fortsat er i tvivl, bør de rekvirere speciallægeerklæring fra reumatolog - alternativt i alt fald acceptere at skadelidte selv rekvirerer erklæring, der efterfølgende vil indgå også ved selskabernes videre behandling af sagen.

Jeg fastholder, at selskaberne for deres regning burde sende sagen til Arbejdsskadestyrelsen til afgørelse af ménet - og herefter evt. lade det være op til Arbejdsskadestyrelsen, hvis denne ønsker yderligere lægeligt materiale i sagen. Dette da selskaberne ikke selv har ønsket at medvirke til rekvirering af nye lægeligt - herunder ikke har tilkendegivet at ville lade det indgå (hvis skadelidte selv fremskaffer det)."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder i det lægelige materiale ingen indikationer for, at det skulle være overvejende sandsynligt, at klagerens ryglidelse har årsagssammenhæng med faldet den 14/1 2001. Nævnet finder derfor ikke anledning til at pålægge selskabet at indhente speciallægeerklæringer eller forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen. Da nævnet heller ikke finder, at klageren har godtgjort at have et mén må 5 %

eller derover som følge af faldet, finder nævnet ikke anledning til at kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet bemærker, at klageren selv har mulighed for at forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen.

Med denne bemærkning

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann